

Добродетели на нашата интелигенция. — 2. Пътъ къмъ избава на българския народъ. — Дългъ къмъ народното общезитие. — Какво можемъ да очакваме отъ европейскитѣ народи? — Да се пазимъ отъ лицемерни увѣрения! — Къмъ обединение на цѣлокупния народъ. — Може ли да се реформира Турция и да се постигне споразумение между турци и българи? — Еволюционното становище: нравствена обнова и лоялна политика, а не бунтарство. — Най-силнитѣ и най-враждебнитѣ неприятели на българския народъ. — Демократични и либерални принципи въ Европа. — Главни задлъжения на просвѣтенитѣ народни водачи. — Нужда отъ просвѣта и училища. — 3. Българското възраждане и фенерското духовенство. — Значение на руско-турскитѣ войни, на Завѣрата и на Гюлханыйскитѣ реформи. — Непримиримотъ на Селимински къмъ политиката на патриаршията. — Сходно гледище на Н. Бозвели и Раковски. Характеристика на фанариотския режимъ въ България. — Нравствено и икономическо угнетяване на народа. — Клевети за революционни замисли. — Роля на чорбаджитѣ-грѣкомани. — Таксидиотитѣ като сѣячи на мракъ и поквара. — Походъ на фанариотитѣ срещу българското образование и бълг. съзнание. — Необходимостъ да се тачи и разработва български езикъ. — Надежди за „славно и свѣтло бъдаше“. — 4. Българитѣ и тѣхнитѣ сѣседи. — Дългътъ на Селимински да разпрѣсва опасни заблуди между българитѣ. — Какъ може да се запази и спаси бълг. народъ? — Месианистична идеология. — Сждбата на Турция и турскитѣ националенъ характеръ. — Гърцитѣ и тѣхниятѣ панелинизъмъ. — Тѣ сж противъ сближението между българи и руси. — Раковски и Ботйовъ за сръбскитѣ посегателства надъ български земи. — Селимински за отношенията между сърби и българи. — Ромънската политика наспроти българитѣ. — 5. Политика на великитѣ сили. — Недовѣрие на Раковски къмъ западнитѣ християнски народи. — Селимински за липсата на истинско съчувствие у тѣхъ къмъ сждбата на българитѣ. — Турската макиавелистична политика одобрявана отъ великитѣ сили. — Тѣзи сили не удържатъ обещанията си. — Кримската война като школа на разочарование за българитѣ. — Англия противъ възраждането на християнитѣ въ Турция и сближението на българитѣ съ Русия. — Политиката на Австрия къмъ славянскитѣ народи. — Франция и католицизмътъ въ Турция. — Повикъ за еманципация отъ насилнишка Европа. — 6. Русия и славянството. — Само Русия храни истинско състрадание къмъ насъ и е готова за всѣка помощъ. — Ние не можемъ да се откажемъ отъ родството си съ руситѣ. — Преданностъ на народа ни къмъ тѣхъ. — Селимински като фанатиченъ славянофилъ. — Културенъ развой на българитѣ въ духа на славянското единение. — Победа на принципа на народността. — Вѣра въ божествения промисълъ при дѣлата на народитѣ 475